

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] JEREMIA 1, 2, 4 en 10
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Jeremia 1, 2, 4 en 10). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [GODS BRONNEN] (3) JESAJA 40:10
----------	---

Repeteer twee aan twee.

(3) Gods kracht. Jesaja 41:10. Wees niet bevreesd, want Ik ben met u, wees niet verschrikt, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechterhand, die gerechtigheid werkt.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS] DE ONNUTTE KNECHT
----------	--

**“De gelijkenis van de onnutte knecht in Lukas 17:7-10 is een gelijkenis over
DIENEN IN GODS KONINKRIJK.**

“Een gelijkenis” is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een levensecht verhaal of een illustratie ontworpen om een geestelijke waarheid te leren. Jezus maakte gebruik van gewone dingen en alledaagse gebeurtenissen om licht te werpen op de geheimenissen van het Koninkrijk van God en om mensen te confronteren met de werkelijkheden van hun situatie en de noodzaak van hun verandering.

Wij bestuderen deze gelijkenis met behulp van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen (Zie Handleiding 9, supplement 1).

Lees Lukas 17:7-10.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

Meester en slaaf. Het verhaal beschrijft de typische verhouding tussen dienaren of slaven en hun meesters in de tijd van Jezus Christus. Het verhaal gaat over een eigenaar van een kleine boerderij. Deze eigenaar had maar één dienaar of slaaf. Deze slaaf doet wat hem opgedragen werd te doen. De heer (eigenaar) gaf hem geen eer voor zijn werk en bedankte hem ook niet voor zijn arbeid.

Jezus vertelt het verhaal in de vorm van een aantal vragen, ten einde Zijn toehoorders de dwingen na te denken. De eerste vraag is: “Wie van u die een slaaf heeft, zal hem vragen aan te gaan liggen zodat de heer hem kan bedienen?” Het verwachte antwoord is: “Nee, de heer zal zijn slaaf niet bedienen.”

De tweede vraag is: “Zal hij echter niet tegen hem zeggen: Tref voorbereidingen, ... bedien mij, ... voordat jezelf gaat eten en drinken?” Het verwachte antwoord is: “Ja, de heer zal de slaaf verschillende opdrachten geven.”

De derde vraag is: “Hij bedankt die slaaf toch zeker niet, omdat hij gedaan heeft wat hem opgedragen was?” Het verwachte antwoord is: “Nee, de heer zal zijn slaaf niet bedanken.”

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen, of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Lukas 17:1-6,11-19.

Het verband van deze gelijkenis bestaat uit drie delen: een serieuze waarschuwing, een grote bemoediging en een tegengesteld voorbeeld. Jezus onderrichtte Zijn discipelen. Ook andere mensen luisterden naar Zijn onderricht (bv. de Farizeeën Lukas 16:1,14; 17:20). De serieuze waarschuwing wordt niet alleen aan de discipelen gericht, maar ook aan niet-christenen.

De ernstige waarschuwing is aangaande een ander niet in zonde te doen struikelen (Lukas 17:1-4). In Lukas 16 had Jezus mensen gewaarschuwd niet in de hel terecht te komen. De hel is een vreselijke plaats (Lukas 16:23-24) en als iemand eenmaal daar is, is ontsnapping volkomen onmogelijk (Lukas 16:26-31)!

Daarom moeten mensen op hun hoede zijn, zodat hun woorden en daden niet andere mensen misleiden zodat zij voor eeuwig verloren gaan (Lukas 17:1). Verzoeken (verleidingen) zullen komen, omdat het in de aard van de zonde is zich te verbreiden. Maar het is een zeer ernstige zaak wanneer iemand de oorzaak van een verzoeking is! Het is zeer kwalijk wanneer een mens één van de minste van de volgelingen van Jezus Christus doet zondigen, dat wil zeggen, doelbewust een val of struikelblok in zijn weg legt om hem tot zonde te verleiden. Jezus spreekt een profetisch vloek uit (“wee!”) over alle mensen die doelbewust andere mensen tot zonden verleiden en zich niet van hun kwaad bekeren (Matteüs 18:7). Denk aan wat Jezus in Matteüs 13:41 zegt over mensen die andere mensen doen zondigen. Het wordt als zeer ernstig beschouwd, omdat door doelbewuste verleiding (verzoeking) door de duivel de zonde in de wereld binnengekomen is (Genesis 3:1-6). En door verleidingen (verzoeken) gaat de zonde door zich overal in de wereld te verspreiden

(1 Timoteüs 6:9-10). Noch Gods eeuwige Woord, noch de feiten in de geschiedenis geven mensen een verontschuldiging voor de zeer ernstige overtreding andere mensen te verleiden (verzoeken) kwaad te doen (Lukas 22:22; Handelingen 2:23).

Ook christenen moeten op hun hoede zijn, zodat hun onbedachtzame woorden en daden niet anderen tot zonde verleiden (Matteüs 18:7). Een mens die ontdekt dat hij andere mensen door zijn woorden en daden tot zonde verleidt, moet radicale stappen ondernemen om dit kwaad uit zijn leven uit te roeien (Matteüs 18:6,8-9). Hoewel het nu nog onmogelijk is om verzoeken (verleidingen) helemaal uit de wereld uit te roeien, is het door Gods genade mogelijk te voorkomen dat je tot een groep mensen gaat behoren die doelbewust andere mensen tot zonden verleiden (Psalm 1:1; 1 Korintiërs 10:13).

Daarom moet een christen voortdurend op zijn leven letten. Hij moet op zijn hoede zijn dat hij niet iemand anders doelbewust verleidt om in een of ander zonde te struikelen (Lukas 17:1-3). Hij moet zijn leven in afhankelijkheid van Jezus Christus leven (Johannes 15:5), dikwijls de Heilige Geest vragen hem van enige zonde te overtuigen waarvan hij zich moet bekeren (Johannes 16:8). Hij moet nederig zijn wanneer anderen een of ander kwaad in zijn leven aanwijzen. Christenen moeten ook op elkaars leven blijven letten. Als een christen een zonde begaat, moet hij onder vier ogen terechtgewezen worden (Matteüs 18:15-17). Als hij spijt heeft, moet hij vergeven worden (Lukas 17:3-4). Evenals het verkeerd is om een ander doelbewust tot zonde te verleiden, zo is het verkeerd om een mens die zich bekeerd niet te vergeven. Dit proces van zonde terechtwijzen en een berouwvolle zondaar te vergeven, moet nooit ophouden (Lukas 17:4). Alleen maar een ander te veroordelen (te verdoemen) wordt verboden (Matteüs 7:1-2), maar hem terechtwijzen wanneer het nodig is, wordt bevolen (Lukas 17:3; 1 Korintiërs 5:9-13). Een zondaar triomfeert wanneer hij zich van zijn zonde bekeert. Een mens tegen wie onrecht gepleegd is, triomfeert wanneer hij zijn vijand vergeeft en hem barmhartigheid bewijst door zijn zonde te vergeven (Lukas 17:3-4; Jakobus 2:12-13).

De grote bemoediging is aangaande geloof dat Gods taken vervult (Lukas 17:5-6). Anderen niet tot zonden te verleiden en anderen steeds weer vergeven, vergt moed, kracht en liefde! En het ontvangen van moed, kracht en liefde van God vergt geloof! Te geloven dat God deze moed, kracht en liefde geeft wanneer zij erom bidden, vergt meer geloof dan de discipelen dachten dat ze hadden (Lukas 17:5). Maar Jezus bemoedigt hen en ons om niet ontmoedigd te worden.

Geloof, hoe klein het ook al mag zijn, zal groeien wanneer het beoefend wordt! Geen opdracht die God of Jezus geeft, is onmogelijk te voltooien, zolang we in een relatie van geloofsvertrouwen met God blijven (Lukas 17:6). We moeten geloven dat bij elke opdracht die God ons geeft, Hij ook moed, kracht en liefde geeft zodat wij in staat zijn de opdracht te voltooien. Wat belangrijk is, is niet de hoeveelheid geloof, maar dat we een relatie van geloofsvertrouwen met God (Christus) hebben. Oprecht geloof, hoe klein het ook al mag zijn, zal groeien wanneer het gebruikt of beoefend wordt.

In dit verband geeft Christus de opdracht om te vermijden om andere mensen tot zonde te verzoeken (verleiden) en om anderen die tegen ons zondigen altijd te vergeven. Hoewel deze opdracht heel moeilijk is om uit te voeren, kunnen we

met Gods moed, kracht en liefde het wel uitvoeren. Dit is wat wij moeten *geloven*! De melaatsen in Lukas 17:11-19 reageerden in geloof op de opdracht van Jezus Christus aan hen en Jezus Christus genas hen terwijl zij nog onderweg waren. Hun geloof in Jezus Christus was zo sterk dat zij op Zijn opdracht handelden voordat zij het bewijs zagen dat het zou werken (zie Lukas 7:1-10).

Het daaropvolgende voorbeeld is aangaande de houding van een Samaritaanse melaatse. De eerste zaak is dat de discipelen gewaarschuwd worden dat zij met hun opdracht andere mensen niet in zonden doen struikelen. De tweede zaak is dat de discipelen bemoedigd worden dat hun geloof hen in staat zal stellen om elke opdracht van God te vervullen. Maar de derde zaak blijft nog de vraag, “Met welk houding zullen de discipelen op pad gaan om God met hun verschillende opdrachten te dienen?” Die vraag wordt beantwoord in de gelijkenis van de onnutte slaaf in Lukas 17:7-10 en ook in het tegengestelde voorbeeld dat op de gelijkenis volgt in Lukas 17:11-19. Lukas beschrijft hoe tien melaatsen werden genezen toen zij deden wat Jezus Christus hen opdroeg, maar dat slechts één melaatse terugkeerde om de Heer voor zijn genezing te danken. Het is mogelijk dat deze gebeurtenis de tegenovergestelde houding beschrijft van de houding van de onnutte slaaf in de gelijkenis.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Lukas 17:7-9.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Lukas 17:10.

Jezus zei, “Zo moet ook u, wanneer u gedaan hebt al wat u opgedragen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven, want wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen.” De uitleg of toepassing heeft niets met de heer te doen, maar wel met de slaaf. De slaaf in de gelijkenis deed wat hem gevraagd werd. En in de toepassing moeten de discipelen van Jezus Christus ook zeggen nadat zij alles gedaan hebben wat hun opgedragen werd; dat zij alleen maar onnutte slaven zijn die hun plicht gedaan hebben.

De sleutelwoorden in de uitleg zijn: “onnutte slaven (Grieks: douloi achreioi) zijn” en “slechts gedaan wat wij moesten”. Wegens gebrek aan meer informatie in de context, zijn er twee mogelijke interpretaties en twee mogelijke toepassingen in deze gelijkenis. Beide interpretaties (toepassingen) hebben betrekking op de houding waarmee de slaaf zijn opdracht uitvoert.

De eerste uitleg legt de nadruk op dienen met de houding van een slaaf. In het verhaal van de gelijkenis, doet de slaaf *alleen* maar wat hem opgedragen werd. Hoewel er niets fout was met zijn gehoorzaamheid, was er iets fout met zijn houding! Hij deed alleen maar wat hem gevraagd werd. De daaropvolgende opdracht aan de slaaf impliceert dat de slaaf op een nieuw opdracht wachtte. *De houding van de slaaf* beheerste hem zodat hij niets minder, maar ook niets meer deed dan hem gevraagd werd! Nadat hij zijn taak had uitgevoerd, stond hij te wachten op een nieuw opdracht van zijn heer. Zelf nam hij hoegenaamd geen initiatief om te dienen! Hij was een kille rekenaar die *zich voorgenomen had het minimum van de letter van de wet uit te voeren!* Zijn hart was helemaal niet in zijn dienstbetoon. Hij verrichtte zijn plicht met de houding van een slaaf. Hij deed niets van harte, niets met ijver, niets uit dankbaarheid en niets met vreugde! Geen wonder dat zijn heer hem niet bedankte voor zijn gehoorzaamheid!

De toepassing van de gelijkenis is dan de volgende: Wanneer christenen alleen maar doen wat van hen gevraagd wordt, dan moeten zij tegen zichzelf zeggen dat zij het niet waard zijn dank te ontvangen, omdat zij niets meer dan hun plicht gedaan hebben! Zij moeten hun dienstbetoon (bediening) als onwaardig beschouwen: zij verdienen geen lof, aanbeveling of beloning van hun heer voor hun dienstbetoon, omdat zij niets méér gedaan hadden dan van hen verwacht werd.

Wanneer christenen in Gods Koninkrijk dienen, moeten zij deze slaafse houding laten varen! Hun dienstbetoon moet van ganser harte, ijverig en buitengewoon zijn. Zoals Jezus in Matteüs 5:20 zegt, “Als uw gerechtigheid niet overvloediger (Grieks: perissos vervangt pleión) is dan die van de Schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan” (zie Matteüs 5:47-48).

Lukas stelt de houding van de onnutte slaaf in de gelijkenis tegenover de houding van de Samaritaanse melaatse die genezen werd. De onnutte slaaf deed alleen maar zijn plicht (Lukas 17:7-10), terwijl de Samaritaan meer dan zijn plicht deed (Lukas 17:11-19)! Hoewel Jezus alle tien melaatsen had genezen, kwam slechts één van hen terug om God te danken en te loven voor zijn genezing. Alle tien melaatsen hadden hun plicht gedaan, d.w.z., zij hadden gedaan wat Jezus Christus hen opgedragen had. Maar alleen één van hen deed meer dan wat Jezus van hen vroeg. Hij kwam geheel vrijwillig terug om God te danken en te loven! In de gelijkenis valt Jezus Christus de wettische houding van de Farizeeën in hun dienstbetoon aan. Christenen horen God met heel hun hart en ijverig te dienen door meer dan alleen maar hun plicht te doen!

De tweede uitleg legt de nadruk op dienen met een nederige houding. In het verhaal van de gelijkenis doet de slaaf wat van hem gevraagd werd. Hoewel niets fout was met zijn gehoorzaamheid, was er iets fout met zijn houding in zijn dienstbetoon! De vragen in het verhaal kunnen impliceren dat de slaaf een of ander verdienste of beloning voor zijn dienstbetoon verwachtte. Een hoogmoedige houding of een overdreven eigenwaarde beheerste hem, d.w.z., hij verwachtte iets van zijn meester voor zijn dienstbetoon. Hij redeneerde dat zijn heer hem wel een compliment of beloning had kunnen geven voor zijn harde werk gedurende de hele dag en had kunnen zien dat hij aan het eind van de dag ook wat rust en ontspanning nodig had. De heer had hem tenminste kunnen bedanken voor zijn werk. Hij

redeneerde dat hij *meer dan zijn plicht* had gedaan en dat hij een betere behandeling of zelfs een beloning of opslag verdiende! *Als* de slaaf dit dacht, dan had hij een hoogmoedige houding en een overdreven eigendunk.

De toepassing van de gelijkenis zou dan zijn dat wanneer christenen God gehoorzamen, zij tegen zichzelf moeten zeggen dat zij geen dank, aanbeveling, verdienste of beloning voor hun dienstbetoon waardig zijn. Zij behoren hun dienstbetoon als een voorrecht te beschouwen en niet als iets dat beloond moest worden. Christenen verdienen niets wanneer zij God gehoorzamen en dienen. Gehoorzaamheid is niet iets extra's wat christenen doen, maar een onafscheidelijk onderdeel van hun geloof en hun opdracht. In deze gelijkenis zegt Jezus niet dat dienstbetoon zinloos of waardeloos is en verwerpt Hij ook beloningen niet. Maar Jezus Christus valt de ongerechtvaardigde geestelijke hoogmoed en overdreven eigendunk van de slaaf aan. Christenen horen God te dienen met een geest van nederigheid zonder een beloning te verwachten.

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elke bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Onderricht. In deze gelijkenis geeft Jezus aan geen detail enige bijzondere betekenis

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les*. Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de onnutte slaaf in Lukas 17:7-10 gaat over “dienen in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Christenen horen ernaar te streven om waardige dienaren te zijn die meer dan alleen maar hun plicht doen.” Christenen moeten niet de houding van een slaaf hebben die met tegenzin alleen maar doet wat van hem gevraagd wordt. Zij horen vrijwillig, van harte, ijverig en met vreugde meer te doen dan van hen gevraagd wordt (1 Petrus 5:2). Zij dienen met een houding van liefde en dankbaarheid. De houding van een slaaf krijgt in Gods Koninkrijk geen aanbeveling.

Of de belangrijke boodschap van deze gelijkenis kan de volgende zijn: *“Christenen moeten zichzelf als onwaardige slaven beschouwen die van harte hun opdracht uitvoeren.”* Christenen horen niet te dienen met een hoogmoedige houding en denken dat zij een aanbeveling, dank of beloning verdienen, omdat zij doen wat van hen gevraagd wordt. Zij horen hun dienstbetoon te beschouwen als een voorrecht, zonder iets voor hun gehoorzaamheid te verwachten. Zij dienen met een geest van nederigheid. Een hoogmoedige houding krijgt in Gods Koninkrijk geen aanbeveling (zie 1 Petrus 5:5-6).

Dienen is een van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk! De ware burgers in Gods Koninkrijk dienen door meer dan alleen maar hun plicht te doen en dienen zonder iets voor hun gehoorzaamheid te verwachten.

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheid in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

Ontdek en bespreek. Hoe kun je wat deze Bijbelgedeelten leren vergelijken met wat deze gelijkenis leert?

(1) De waardeloze slaaf en de onnutte slaaf.

Lees Matteüs 25:30. Dezelfde woorden “nutteloze slaaf” (Grieks: achreion doulon) worden in beide Bijbelgedeelten gebruikt. De slaaf in Matteüs 25:30 was *een waardeloze slaaf*, omdat hij niets met zijn toevertrouwde opdracht deed. Hij werd in de hel geworpen.

Maar de slaaf in Lukas 17:10 was *een onnutte of beroerde slaaf*, omdat hij niets meer dan zijn plicht deed. Hij kreeg geen enkel aanbeveling van zijn heer.

(2) De buitengewone dienaar.

Lees Matteüs 5:20,23-24,40-48. Dit is een vergelijking tussen de gelijkenis en de Bergrede van Jezus Christus. In Matteüs 5:20 zegt Jezus, “Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de Schriftgeleerden en Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.” Het Koninkrijk van God wordt niet gekenmerkt door het gewone, maar door het buitengewone! De burgers van Gods Koninkrijk doen méér dan het gewone. Zij doen meer dan alleen maar hun plicht.

Bijvoorbeeld, in Matteüs 5:23-48 is “het gewone” om geen moord te plegen en zelfs niet boos te worden (dat als geestelijke moord beschouwd wordt). Maar “het buitengewone” is om het initiatief te nemen en je te verzoenen met iedereen die iets tegen je heeft! “Het gewone” is om eerlijk en billijk te zijn en een slecht mens met een rechtvaardig oordeel te straffen. Maar “het buitengewone” is om de slechte mens niet te weerstaan en zijn wangedrag te verdragen! “Het gewone” is om een mijl te lopen en de bepakking van een soldaat te dragen als hij je dwingt het te dragen. Maar “het buitengewone” is om ook de tweede mijl zijn bepakking te dragen! “Het gewone” is om aan iemand te geven wat hij van je vraagt. Maar “het buitengewone” is om hem meer te geven dan hij vraagt! “Het gewone” is om je broeders te groeten, om mensen lief te hebben die jou ook liefhebben, en goed te doen aan mensen die jou ook goed doen. Maar Jezus Christus zegt, “Wat doet u meer dan anderen?” (Matteüs 5:47)? “Het buitengewone” is om onbekende vreemdelingen te groeten, om je vijanden lief te hebben, goed te doen aan wie je haten, te zegenen wie je vervloeken en te bidden voor wie je mishandelen of vervolgen (Lukas 6:27-28)! Jezus Christus verwacht dat christenen méér doen dan religieuze mensen als de Joodse leiders en leraren en méér doen dan de heidense humanisten. De burgers van Gods Koninkrijk worden gekenmerkt door “het buitengewone”, door méér te doen dan alleen maar hun plicht (ook religieuze plicht)! En christenen doen het buitengewone volkomen vrijwillig, van harte, ijverig en met overvloedige loyaliteit!

(3) De dankbare dienaar.

Lees Lukas 17:11-19. Dit is een vergelijking van de gelijkenis met het gedeelte die na de gelijkenis komt. In Lukas 17:11-19 vraagt Jezus, “Zijn niet de tien gereinigd? Waar zijn dan de negen anderen? Zijn er dan geen anderen gevonden die terugkeren om God de eer te geven dan deze vreemdeling?” Alle tien melaatsen hadden hun plicht gedaan: zij hadden precies gedaan wat Jezus hen opdroeg. Maar alleen één van hen deed méér dan wat er van hem gevraagd werd! Hij keerde terug naar Jezus, prees God met luide stem en dankte Jezus voor wat hij aan hem gedaan had! Hij deed precies het tegengestelde van wat de onnutte slaaf deed die alleen maar een kille berekening maakte. Hij deed méér dan van hem gevraagd werd! Hij deed méér dan alleen maar zijn plicht! Zo horen de burgers van Gods Koninkrijk ook méér te doen dan wat Jezus Christus van hen vraagt! En zij doen het met een geest van lofprijzing en dankbaarheid.

(4) De nederige dienaar.

Lees Lukas 12:37; 22:27. Dit is een vergelijking tussen de gelijkenis en het voorbeeld van Jezus Christus Zelf. In de gelijkenis van de waakzame dienaar in Lukas 12:37 belooft Jezus, “Zalig zijn die slaven die de heer bij zijn komst wakend zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden en hen aan tafel zal nodigen en bij hen zal komen om hen te dienen.” En in Lukas 22:27 zegt Jezus, “Wie is belangrijker: hij die aanligt of hij die bedient? Is het niet hij die aanligt? Ik echter ben in uw midden als Iemand Die dient.” Jezus Christus spreekt met zijn voorbeeld nooit Zichzelf tegen! Hij deed wat hij leerde! Hij verkondigde dienstbetoon en praktiseerde dienstbetoon. In Johannes 13 waste Hij de voeten van Zijn discipelen en zei, “Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u zult doen zoals Ik voor u heb gedaan” (Johannes 13:15). Zo horen ook de burgers van Gods Koninkrijk te dienen met een nederige houding en door hun voorbeeld voor anderen.

(5) De oprechte dienaar.

Lees Kolossenzen 3:22-24. In Kolossenzen 3:22-24 waarschuwt Paulus christen dienaren of slaven om niet alleen hun meesters te dienen wanneer zij naar hen kijken om zo hun gunst te winnen. Hij vermaant hen te dienen met een oprecht houding en met ontzag voor hun meester. Zo horen de burgers van Gods Koninkrijk alles van harte te doen alsof zij de Heere dienen. En zij horen dit te doen met een oprecht hart en in het vrezen van God.

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Lees. De gelijkenissen over dienstbetoon zijn de gelijkenis van de onnutte slaaf in Lukas 17:7-10 en de gelijkenis van de trouwe en ontrouwe rentmeester in Matteüs 24:45-52 en Lukas 12:42-46.

Besprek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons te *weten*, te *geloven*, te *zijn* en te *doen*?

Aantekeningen.

(1) Alle mensen moeten weten hoe God en Jezus Christus zijn.

Jezus Christus was Zelf een Denaar onder ons! Hij kwam niet naar de aarde om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn leven als een losprijs voor velen te geven (Markus 10:45). Jezus Christus vertrouwt een specifiek opdracht (taak met verantwoordelijkheden) aan elk christen toe waarin hij Hem moet dienen. Bij Zijn wederkomst zal Hij alle mensen oordelen ten aanzien van hun kille berekeningen of ten aanzien van hun houding het buitengewone te doen! Hij zal hen oordelen volgens hun trouw of ontrouw.

(2) Christenen moeten weten hoe zij moeten zijn.

Elke christen heeft de verantwoordelijkheid (plicht) om de aan hem toevertrouwde opdracht (taak) op de aarde uit te voeren. Niet alleen christenleiders en christenleraren, maar ook alle christenen hebben van Jezus Christus een specifieke opdracht (taak) ontvangen. Jezus Christus verwacht dat zij trouw in hun opdracht (taak) zullen zijn. Behalve hun specifieke opdracht (taak), verwacht Jezus Christus dat alle christenen de wil van hun Heer zullen uitvoeren en zorg zullen dragen voor mensen in nood.

Bij de wederkomst van Christus zal Jezus Christus ook specifieke taken aan trouwe christenen op de nieuwe aarde toekennen (Lukas 19:17,19). Hij zal zeggen. “Goed gedaan, goede slaaf! Wees, omdat u in het minste trouw bent geweest, machthebber over tien steden.” Elke taak op deze tegenwoordige aarde en op de nieuwe aarde sluit aan bij de individuele persoonlijkheid van de dienaar en bij zijn trouw op de aarde.

De talenten (vermogens en gelegenheden/kansen) die God geeft, moeten gebruikt en ontwikkeld worden (Matteüs 25:15) en de tijd moet uitgebuit worden (Efeziërs 5:16). Niemand heeft het recht om lui te zijn en niets te doen. “Als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten” (2 Tessalonicenzen 3:10). Niemand heeft het recht om alleen maar voor zichzelf te leven (Lukas 9:23)! Christenen moeten voor God leven. “Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God” (1 Korintiërs 10:31). Voor allen ben ik alles geworden, om in ieder geval enigen te behouden’ (1 Korintiërs 9:22).

Christenen worden “Gods medewerkers” genoemd (1 Korintiërs 3:5-9). Wat een voorrecht te weten dat elk medewerker van God een specifieke taak in Gods Koninkrijk heeft gekregen om binnen het totaal van Gods werk op de aarde uit te voeren!

Maar wanneer christenen dienen, horen zij niet te dienen met de houding van een slaaf: met tegenzin doen wat hen opgedragen wordt. De houding van een slaaf krijgt in Gods Koninkrijk geen bevordering. Christenen horen volkomen vrijwillig, van harte en met ijver méér te doen dan wat van hen gevraagd wordt. Zij dienen met een geest van liefde, lofprijzing en dankbaarheid. Zij dienen met een nederige houding zonder een aanbeveling, lof, dank of een beloning te verwachten. Zij dienen met een oprechte houding en in de vreze van God. Zij dienen mensen op de aarde alsof zij de Heer dienen! Het Koninkrijk van God wordt gekenmerkt, niet door het gewone (wat verplicht wordt) te doen, maar door het buitengewone te doen! De burgers van Gods Koninkrijk doen méér dan alleen maar hun plicht. Zij doen het buitengewone! Zij doen wat anderen niet willen of niet kunnen doen, omdat het noodzakelijk is dat deze dingen gedaan worden!

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koningschap van Jezus Christus te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de gelijkenis van “de onnutte knecht” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Jeremia 15, 17, 18 en 23**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. (4) Gods wijsheid. Jakobus 1:5. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Romeinen 12:1-21**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, deze gelijkenis en deze voorbereiding.